

Zpravodaj

farnosti: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

vydává ŘKF – arciděkanství Pardubice | www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč | 07/2017

Milí přátelé,

před časem mě zaujala myšlenka, kterou jsem slyšel z úst jednoho moudrého křesťana, že my křesťané nejsme o nic lepší lidé než ostatní, ale že na tom **můžeme** být líp.

Proč na tom můžeme být lépe?

Protože věříme v existenci Boha, autora všeho stvoření a tedy, že to všechno i život každého z nás, musí jistě mít nějaký smysl a že náš život nekončí fyzickou smrtí. Věříme, že je to Bůh milující každého z lidí bezpodmínečnou láskou, to znamená, že každého člověka miluje naplno, i když sebevíce chybujeme, On svou lásku k nikomu nikdy neumenší. Že mu na každém jednom člověku záleží, že jako všemohoucí a vševědoucí Bůh, nezávislý na prostoru a čase, je schopen a ochoten, pokud mu to **svobodně dovolíme**, vzít režii našeho života „do svých rukou“, tedy působit na naši mysl a životní okolnosti tak, abychom mohli co možná nejlépe naplňovat své hlavní životní poslání a smysl svého života – snažit se plodit lásku.

Jeho láska k lidem je tak veliká, že skrze Kristovu oběť každému člověku bez rozdílu nabízí **zdarma** posmrtnou vstupenku do království své lásky. Vstupenku tak drahou, že si ji žádný z lidí nemůže koupit svým sebevětším úsilím. A je jen na každém člověku, zda tu nabídku svobodně přijme.

*A za jakých podmínek na tom **můžeme** být v pozemském životě líp?*

Tedy, budeme-li brát tuto svou víru vážně a dokážeme se o ni v reálném životě opravdu opírat. V praxi to znamená svobodně svěřovat režii svého života do rukou milujícího Tatínka a **plně důvěřovat**, že Jeho řešení našich životních situací je to nejlepší, i když někdy neodpovídá našim představám. Plně se spolehnout, že záležitosti přesahující naše možnosti a poznání má „ve svých rukou.“ A to přináší do naší duše ten úžasný pokoj, který nevěřící člověk nezná. Také to znamená důvěřovat, že se Jím mohou nechat vždy obejmou, třeba i v těch největších životních selháních, a On mě nikdy neodmítne.

Ještě poznámka na okraj. Někdy mě napadá, zda nás zažitý způsob přednášení některých proseb není jakýmsi projevem malé důvěry k Bohu, cítím v tom jakoby potřebu Bohu za jeho přízeň nějak zaplatit. Když se modlíme za někoho, tak k té prosbě máme potřebu např. odrecitovat nějakou naučenou modlitbu (např. „za nemocnou Jiřinu, Otčenáš..., Zdrávas...“), jako by nestačilo jen tak poprosit např. „Tatínku, prosím pomoz nemocné Jiřině, způsobem jak Ty uznáš za vhodné“.

Milí přátelé, rád bych vás i sebe touto úvahou povzbudil, zvláště v této předvánoční době, k prohlubování své důvěry v neomezenou lásku Boží a k prohlubování vděčnosti Bohu i Ježíši Kristu i za nabídku té vzácné vstupenky do Božího království.

S úctou a láskou váš bratr jáhen Ladislav

Obsah

Ze života farnosti

Celostátní setkání Modliteb matek	2
Misie 2017.	3
Skautský tábor 2017	5
Noc na faře	6
Setkání se svatými	7

Ze života farnosti / mládež

Hradubické derby #2.	9
K čemu je „Spolčo“?	9
Diecézní pouť mládeže – Králíky	10

Salesiáni

Salesiáni mají talent	12
---------------------------------	----

Charita

Tříkrálová sbírka se blíží.	13
Adventní věnce	13
Oslavy 25 let charity Pardubice	13
Vánoce dětem	13

Škola NOE

Zprávy ze školy NOE.	15
------------------------------	----

Různé

Co vlastně dělá kněz?	16
Návštěva Krajské knihovny v Pardubicích	18
Nabídka akcí střediska Eljon	19
O migraci bez emocí	19
Kalendář akcí	19

Celostátní setkání Modliteb matek

V sobotu 21.10. jsme se vydaly (skupinka 4 maminek) vlakem do Brna na celostátní setkání Modliteb matek (MM) konané v kulturním centru Babylon. Moto letošního setkání bylo „Místo pro Boha“.

Po úvodních ranních chválách nás přivítala národní koordinátorka Markéta Klímová a následně i duchovní otec MM P. Šebestián Smrčina, který nás uvedl do tématu. Vyprávěl, jak u nich na faře dělali velký úklid, jak se divil, co se tam za rok za harampádí nastřádalo. Tak otevřeli okno a většinu toho vyhodili ven, rovnou na dvůr... tak takto je potřeba, abychom si dělali pořádek v sobě, aby tam bylo to místo pro Boha a ne aby se k nám musel dostávat přes překážky, přes všechen nashromážděný nepořádek v srdci. Po přestávce na občerstvení měla přednášku sestra Veronika Barátová z komunity Blahoslavenství s názvem „Místo pro Boha v životě ženy a matky“. Navázala na P. Šebestiána,

použila podobenství o Marii a Martě. Často se staráme a honíme, abychom zvládly mnohé – v zaměstnání, potom doma, aby vše bylo uděláno, navařeno, uklizeno, obstaráno a utíká nám chvíle, kdy máme usednout a spočinout u Ježíšovo nohou a Jemu naslouchat a dávat mu svůj čas... Dopolední program končil mši svatou v kostele sv. Jakuba s povzbuzujícím kázáním duchovního otce MM na Slovensku Mons. Mariána Dragúně. Po obědě byla možnost adorace, zpovědi a sdílení ve skupinkách. Odpolední blok zahájili manželé Hurtovi, kteří svědčili o tom, jak mají doma své místo k modlitbě, kde se se svými dětmi schází a modlí a také o těžké nemoci jejich nejstaršího syna Jakuba, kterou prožívali a stále prožívají (před týdnem se vrátil z nemocnice po transplantaci kostní dřeně, která byla jedinou možností po jinak neúspěšné léčbě). Všechnu svoji naději vkládají do Božích rukou, je velmi obdivuhodné, jak tuto nemoc přijímá Jakub, kterému je teprve 16let.

Chvilé, kdy mu bylo zle po chemoterapii, všechny bolesti obětoval na různé úmysly za druhé...

Druhým hostem byla Františka Böhmová, která měla přednášky v loňském roce. Mluvila o své zkušenosti s modlitbou, ale také o odpuštění, jak někdy je velice těžké odpustit, když nám někdo ublíží..před rokem prožila těžký životní okamžik, kdy ji jednoho dne manžel zcela nečekaně oznámil, že odchází za mladší ženou.. okamžik šoku, zrady, bolesti, nechápání. Proplakala dva dny, pak sedla na kolo a jela k vzdálenému dřevěnému kostelíku u kterého stojí velký kříž (kostel letos shořel, kříž zůstal). Slezla z kola, objala kříž, přimkla se k němu a prosila Boha o pomoc a sílu v dané situaci.. a pocítila pokoj v srdci a Boží lásku. Dostala sílu ke všemu co ji potom čekalo i k tomu, aby manželovi dokázala odpustit.. Františka nás ujistila, že i když se nám něco v životě nezdaří, Bůh nás má rád a neopustí nás.

Závěr celého sobotního setkání byl věnován modlitbám za děti, tak jak se modlíme ve skupinkách při našich pravidelných setkáních i s odevzdáním (svěřením) našich dětí do Ježíšových rukou. Své modlitby, napsané na lístky papíru, jsme symbolicky vkládaly do košíčků představujících Ježíšovy ruce. Pro

každou z 300 přítomných maminek byl připraven malý dárek na cestu domů, náhodný úryvek – verš z Písma.

Za účastnice Pavla Pecnová

„Drahý Bože, prosím, ať jsem schopna se Ti každý den znovu a znovu odevzdávat. Bez váhání, i přes své nezodpovězené otázky říkat denně „staň se vůle Tvá“, tak jako Maria, když jí anděl zvěstoval Tvé slovo.

*Vím, že mě miluješ, pomoz mi, abych se nebála důsledků svého „Ano“. Prosím Tě o dar radostné poslušnosti. Odejmi ode mě obavy z budoucnosti, abych mohla jít cestou vpřed bez bázně a s vědomím, že si pro mě přeješ jen dobré věci.
Dobrý Bože, ať se nechám zachytit v síti Tvé lásky.*

*Dívám se na Tebe a vím, že Tě mohu vidět jen skrze kříž, který však září ve Tvé slávě. Krůpěje Tvých milostí jsou mi drahocennými perlami.
Jsem bohatá a cítím se skutečně milována.
Naplněna Tebou mohu i já sama milovat.
Kéž do této sítě naberu všechny, které jsi mi poslal. Toužím je houpat v síti Tvé lásky. Dej, ať ji skrze mne pociťují.*

Amen. “

Misie 2017

Oslavě misijní neděle předcházelo misijní vyrábění u skautek, které vyráběly přáníčka. Také děti na některých hodinách náboženství se zapojily do přípravy vánočních přáníček, balíčku na kočku v pytli. Některé rodiny doma společně s dětmi připravily také moc hezké věcičky na misijní jarmark. Rodina Nejezchlebova vyrobila voňavé medové svíčky, rodina Vitáčková

půvabná gelová mýdélka. Nádherné symboly z kůže, různě vyzdobené připravil anonymní dárcé, rodina Wawraczová půvabné knoflíčky, paní Novotná a pan Rejlek přinesli milé sukulenty zasázené v květináčích, paní Kohoutková nám uháčkovala míčky, paní Janka Fiedlerová

pokračování na další straně

přinesla i misijní koláč, rodina Plačkova darovala plyšáčky a také zbyly byly nějaké věci z minulých roků – náušničky, ozdoby, věci z Papežských misijních děl – kalendáře. Některé z nádherných věcí byly v neděli 15. 10. 2017 na mši svatě v Klášterním kostele požehnány a pak byly nabízeny na misijním jarmarku. Do misijního prodeje se zapojily skautky a ukázaly své prodejní dovednosti v kostele sv. Bartoloměje a také v Klášterním kostele.

Mše svatá z kostela sv. Bartoloměje byla přenášena ČR 3 – Vltava a celebrou ji P. Filip Dušek. Mši doprovázel nádherným zpěvem chrámový sbor pod vedením Jiřího Kuchvála. Chci poděkovat lektorům, všem rodičům, dětem i ostatním, kteří se zapojili do slavení Misijní neděle, do obětního průvodu a jeho důstojného průběhu. Děkuji všem, kteří přišli na misijní modlitební most u sv. Bartoloměje v předvečer Misijní neděle, a tím jsme se připojili k celosvětové modlitbě za misijní díla. Také chci poděkovat skautkám a rodině Nejezchlebově za Misijní

jarmark, lektorskou službu a hudební doprovod při Modlitebním mostě a katechetce Irence Zbrojové za pomoc s obětním průvodem. V neděli 24. 10. 2017 proběhla sbírka na Papežské misijní dílo – šíření víry. V naší farnosti bylo na toto dílo vybráno 34 072,- Kč. Na Misijním jarmarku se celkem vybralo 9 500,- Kč. Tyto peníze byly zaslány na Papežské misijní dílo dětí. Z peněz se financují projekty pro děti v těch nejchudších oblastech světa (Afrika, Filipíny, Srí Lanka, Bangladéš). Děkuji všem za velkou štědrost a také za to, že dokážete myslet na problémy jiných. Každoročně jsem svědkem zázraku, že Bůh dokáže otevřít srdce lidí pro štědrost a pomoc druhým.

Zuzana Petrášová

Nabízím za odvoz funkční skříňový stroj
Veritas tel. 607 907 522

O Slavnosti Všech svatých byla věku
76 let povolána na věčnost paní

Věra Krinková.

Pohřeb proběhl v úzkém kruhu
v soukromí v Chrudimi.

Mši svatou za spásu její duše
budeme slavit

**v pátek 1. prosince v 12:00 hod.
v kostele sv. Jana Křtitele.**

Rorátní mše svatá ke cti Panny Marie Advent 2017

Kostel Zvěstování Panny Marie (klášterní
kostel)

sobota v 07:00 hod.

09. prosince

16. prosince

23. prosince

*„My v modlitbách a bdění čekáme,
že i na nás splní své sliby,
až přijde, aby zjevil svou slávu.“*

(Z adventní preface)

Skautský tábor 2017

Letošní skautský tábor se uskutečnil na jiném místě, než v předešlých letech – ve Valteřicích u Výprachtic. Velká změna byla to, že se poprvé spalo v týpí (až na vedoucí, kteří si museli postavit stany). Téma celotáborové hry byl Asterix a Obelix, jejíž cílem bylo nasbírat co nejvíce budov do vesnice, kterou měla každá skupinka. Lovestoryxové, Idefixové, Britimixové, Hammixové i Virixové hráli každý den jednu celotáborovku, která byla na motivy příběhů z komiksu Asterixe a Obelixe. Nehrály se však jen hry spojené s celotáborovkou. Turnaj v ringu, výtvarno, zdravotěda (simulace), Olympiáda, skautské dovednosti i celodenní výlet – to všechno měly skautky, světlušky a vlčata na denním programu a samozřejmě toho bylo mnohem více. I když nám první týden počasí moc nepřálo, tak nám to nevadilo a počkali

jsme si na druhý týden, kdy už se udělalo hezky. Jedna z nejdůležitějších částí tábora, slibový oheň, se letos velmi vydařil, a to i díky hojnému počtu slibujících, jak skautek, tak i světlušek a vlčat. V druhém týdnu jsme měli také další dva táboráky, kde se zpívaly táborové písně a jednou jsme i opékali hady z těsta. Velké díky patří našim kuchařům, kteří nám celých čtrnáct dní skvěle vařili. A hlavně našim vedoucím, kteří pro nás perfektně připravili veškeré programy, hry, výlety a hezky se o nás starali až do konce tábora.

Myslím, že si všichni, co byli na letošním táboře, domů odvezli spoustu krásných vzpomínek a zkušeností. Tak zase za rok!

Anna (Suri) Čerovská

NOC NA FAŘE

SDÍLENÍ
MALOVÁNÍ
TVOŘENÍ
SETKÁNÍ NAD BOŽÍM SLOVEM
MODLITBA
MEDITACE
MLSÁNÍ
POVÍDÁNÍ
LUŠTĚNÍ
RORÁTY

2. TÉMA

MARIA – ŽENA, KTERÁ PŘIJALA BOŽÍ NABÍDKU

Kde: Fara Pardubice, Kostelní 92

Kdy: pátek 8. 12. 2017 v 18:00, konec v sobotu 9. 12. 2017 v 9:00

Pro: Děti od 6 let (max. počet 20 dětí)

Přespání na faře - potřebuješ spacák, karimatku + 50 Kč (večeře, snídaně)

Přihlásit se na pastorace.pce@volny.cz nebo na tel. [723 147 966](tel:723147966)

Setkání se svatými

Svatí jsou našimi přímluvci a pomocníky na naší cestě do nebeského království. V tomhle duchu bylo i setkání v neděli 5.11.2017 na naší faře v Pardubicích. Děti se mohly setkat se svatými z nebe. Pozvání přijali svatá Zdislava, Lucie, Marta, Mikuláš a sv. Cecílie, sv. Jeroným a sv. Patrik. Poslali zástupce, kteří nám řekli o jejich životech. Po vtipném divadle: „Co neznamena být svatý“ si děti mohly na stanovištích u svatých něco typického z jejich životů udělat.

U sv. Lucie si zdobily lucerničky, které si pak odnesly, u sv. Jeronýma svitek, u sv. Patrika trojlístek, u sv. Cecílie chrastítko, u sv. Mikuláše dárek, u sv. Zdislavy se vařily bylinkové čaje a u sv. Marty se připravovalo židovské jídlo na závěrečnou slavnost.

Pak následovala společná slavnost – zpěv, tancování a různé ukazovačky u dobrého občerstvení. Po slavnosti byl průvod světla do kostela sv. Bartoloměje, před oltář Panny Marie, kde se jí zazpívala písnička a pak průvod pokračoval při světle svíček po farní zahradě až k soše Pána Ježíše. Setkání jsme ukončili písní – Spoj nás jedno, Pane. P. Kolbaba nám ještě udělil na cestu závěreční požehnaní.

Děti přišly také v oblečení svého oblíbeného světce nebo křestního patrona. Děkuji všem, kteří přišli, aby pro děti připravili hezky program – paní Marcelce Klemové, rodině Rohlíkové, rodině Nejezchlebově, Martine Plačkové, Irence Zbrojové, Jirkovi Petrášovi.

Zuzana Petrášová

František Falta

František Falta

Hradubické derby #2

Dne 7. října 2017 se konalo druhé kolo velkolepé bitvy mezi věčnými rivaly: Královehradeckým a Pardubickým vikariátem. Jedná se o druhé Hradubické derby. Minulý rok se derby konalo v Pardubicích a pardubičtí zvítězili. Letos se hradečtí rozhodli vyrvat rivalům vítězství ze spárů u sebe doma a povedlo se!

Derby se odehrávalo na území Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína v Hradci Králové. Na začátku se všichni účastníci sešli v aule gymnázia a seznámili se a vzápětí nám bylo osvětleno oč vlastně půjde. Představení nás přeneslo do fiktivní budoucnosti, ve které už byla obě města tak velká, že se začala přirozeně slučovat. V dvojměstí propukaly nepokoje, poněvadž obyvatelstvo nebylo schopno se rozhodnout, jak se bude nově vzniklá metropole jmenovat. A aby se tato situace vyřešila, bylo rozhodnuto, že nové město se bude jmenovat po tom městě, které v následující bitvě nashromáždí více peněz. Účastníci byli rozděleni na čtyři týmy po vikariátech (každý vikariát měl dva týmy) a vylosovalo se, které týmy budou v suterénu a které v přízemí. Každý tým dostal určitý obnos peněz a úkolem ostatních týmů bylo jim je ukrást. A to způsobem dobývání. Všude

na území bitvy byly rozházené papírové koule, které sloužily jako zbraně, a na obranu sloužily kartónové krabice a lavičky. Hned na začátku bitvy oba vikariáty překvapily svou promyšlenou strategií, když se dva týmy sloučily v jeden (po vikariátech), takže matoucí rozdělení pořadatelů nemělo efekt. Oběma vikariátům bylo totiž jasné, že pokud chtějí zvítězit jako vikariát, musí se spojit. Klání bylo dlouho nerozhodné, ale nakonec získal převahu Královehradecký vikariát. Dále derby pokračovalo ještě vědomostním kvízem, ale Pardubičtí již neměli šanci dohnat náskok Hradeckých. A tak bylo rozhodnuto, že budoucí město se bude jmenovat Hradec Králové.

Na závěr se účastníci přemístili do gymnazijní kaple na krátkou modlitbu a poté se rozjížděli do svých domovů. Celé derby provázela přátelská atmosféra a ani po výsledku nikdo neměl důvod ke zkroušenosti, protože vzhledem k minulému derby je nyní celkový stav 1:1 a možná dostanou pardubičtí příští rok možnost opět získat převahu.

Ondra Mařík

K čemu je „Spolčo“?

Aneb apologie RODIČŮM

Drazí rodiče!

Asi už se vám mnohokrát stalo, že jste měli krásně naplánovaný program trávení času vaší rodiny, když v tom přišel váš pubertak s hláškou „Ale my máme Spolčo!“ nebo „Nemůžu. Máme vikariátko!“. Dovedu si představit, jak účinně dovede tato věta naštvat. Tolik příprav, domlouvání, těšení se a teď tohle! Zdá se, že není nic

snazšího než říci: „Pitomost! Ty tvoje spolča jsou stejně k ničemu! Nikam nejdeš! Doma zůstaneš!“

Rozhodl jsem se napsat tento krátký článkuček, abych ospravedlnil existenci Spolča, Vikariátek a jiných setkávání křesťanské mládeže. Z útržkovitých zpráv o spolču od vašich mladých můžete mít dojem, že tam blbneme, hrajeme si, koukáme na filmy, jíme a nic pořádného neděláme. Ano. To, co vám mladí říkají je sice pravda, ale často ne celá. Mladý člověk potřebuje motivaci se setkávat.

Nelze ho nutit, aby v době osobního volna – navíc v sobotu – sedl do lavice a nechal do sebe nalívat obsahy víry a dobré mravy. Ani ho nelze nutit, aby nedělal nic jiného, než v montérkách obíhal celou farnost a dělal, co je potřebné. Na druhou stranu ho ani nelze nechat růst jako dříví v lese. Na nutnost vyhnout se extrémům se snaží odpovídat naše spolča mládeže. Je to vždy pelmel her, předávání obsahů víry, volného sdílení, osvojování si dospělejších postojů k životu...

Například sobotní společenství mládeže, kam většinou chodí mladí z Klášterního kostela, nyní zakončuje dvouletý cyklus o mši svaté, kde se mladí učí rozumět jednotlivých částem mše. Letos jsme začali psychologicky zaměřený cyklus o komunikaci, mužské a ženské identitě a o cestách zrání k dospělosti. Navštěvují nás psychologové, kněží, manželské páry atd. My zase navštěvujeme domovy důchodců, podílíme se na pracích pro farnost naši nebo farnosti jiné (např. na Míčově) – uklízíme kostely, vytváříme dárečky pro důchodce atd. Letos v adventu se chystáme navštívit sestry Matky Terezy v Praze a prožít s nimi den jejich služby.

Diecézní pouť mládeže – Králíky

Ve dnech 26. – 29. října se náš vikariát Pardubice zúčastnil diecézní poutě do Králíků. Sraz jsme měli na pardubickém nádraží v 17:40h. Na nádraží na nás čekali Filip s Georgem. Sešlo se nás celkem 12 účastníků. George byl tak hodný, že naše krosny vzal autem, abychom se s nimi nemuseli tahat. V 18:05 nám jel vlak. Naše výprava směřovala nejprve do Polska do Mezilesí. V Ústí nad Orlicí jsme přestupovali. Ve vlaku byla veliká legrace, nudu jsme opravdu nezažili. Cesta nám trvala cca 2 hodiny. Vystoupili jsme na nádraží v Polsku v Mezilesí a šlapali jsme ještě asi dvacet minut na místo ubytování do místní hasičárny. George tam zrovna přijel se svým autem a našimi věcmi. Když jsme všechno vyložili, navečeřeli

Všechno toto nemůže být dílem jednotlivce. Mladí si postupně navykli přijímat zodpovědnost, plánovat a vést si svoje Spolčo sami. Snažíme se o pravidelné schůzky a přípravy jednotlivých setkání i celkové vize. I když to vypadá jako ztracený čas, právě ti, kteří se účastní organizace, paradoxně dostávají do života nejvíce. Leckteří z nich již vyrostli v zodpovědné, praktické, kreativní, nebojácné a spolehlivé mladé lidi. A toto je cíl, pro který Spolčo (či Vikariátní setkávání mládeže) existuje – dnešní příprava na zodpovědný život. Víím, že to není vždycky vidět a že se výsledky dostávají pomalu, ale prosím, buďme trpěliví. Věřím, že Spolčo i Vikariátní setkávání (ta stmelují i mládež mimopardubickou) mají svůj smysl a bylo by škoda, kdybychom mladým bezdůvodně bránili v účasti na nich. Je totiž celkem jasné, jakou alternativu nabídne mladým dnešní svět – nevázané „párty“ bez pravidel, s množstvím alkoholu atd. Prosím, učme je společně o čem život je a nedovolme, aby naši vinou kráčeli po cestách smrti.

P. Filip Dušek

jsme se. Filip, George, Lucka, Vojta a Áďa si připravili krásné představení ze života panny Marie, část kdy se Marii (Lucka) dozvěděla od anděla (Filipa), že se jí narodí dítětko. Hráli to vtípnou formou. Po té jsme si ještě zahráli pár her, pomodlili se a šli spát. Ráno při snídani jsme se dozvěděli nepříjemnou zprávu a to, že Filip nám onemocněl. Musel se vrátit do Pardubic. Mrzelo nás to. Museli jsme si tedy poradit sami. George odvezl Filipa na vlak. Pak George pokračoval i s našimi krosnami do Králíků. Velení se tedy ujala Lucka s Vojtou. Plně jsme jim důvěřovali a myslím si, že to zvládli na výbornou. Na cestu jsme se museli pořádně nabalit, byla veliká zima a ke všemu přšlo. Cestou jsme se stavovali v obchodě

pro sáčky na nohy, abychom neměli mokré ponožky. Celá ta naše cesta do Králík byla dlouhá 15km. Při cestě jsme hráli hru. Šli jsme ve dvojici. Jeden měl zavázané oči a druhý vedl. Střídali jsme se. George mezi tím dorazil do Králík, kde nechal auto a šel nám naproti. Když jsme se s ním sešli, zalezli jsme do nějaké garáže, rozložili si pláštěnky a naobědvali se. George byl moc hodný a dal nám čokoládu na doplnění energie. Po té jsme vyrazili zase na cestu a modlili se při cestě růženec. Za sebe bych řekla, že nejtěžší na celé výpravě bylo vyšlapat kopec nahoru ke klášteru. Naštěstí jsme to zvládli. Nahoře jsme se vyfotili a šli dovnitř kláštera. Bylo tam mraky lidí. Uvítali jsme se s Hradeckým vikariátem, vybalili, najedli a v 17h začal program mší svatou. Krásně jsme ji prožili. Po mši byla večeře. Ve 20h koncertovala skupina KAPŘI, kteří přijeli z Prahy. Některé písničky jsme znali a zpívali s nimi. Bylo to moc hezké. Ve 21:30 byla adorace, při které byla možnost se vyzpovídat. Večer jsme si zahráli společenské hry a šli spát. V sobotu byla

dopoledne v 9h ranní modlitba a po ní následovala hra. Zúčastnilo se jí hodně lidí. V 11h se promítal film, byla to taková krásná vzpomínka na setkání v Olomouci. Ve 13:30 jsme se modlili růženec mládeže a v 14:30 následovala mše svatá s panem biskupem. Po té se mladí z ostatních vikariátů sbalili a odjeli domů, ale jen my spolu s dalšími 4 lidmi zůstali. Následoval náš vlastní program. Po skvělé večeři, kterou připravila Terka, jsme dostali za úkol udělat scénky. Každý měl jinou část. Narození Ježíše byla první a druhá vzkříšení Ježíše. Povedlo se nám to. Potom jsme si sedli do kroužku a říkali jsme si, za co bychom určitému člověku poděkovali. Po té následovalo zpívání a pomodlení v kapli a večer byl volný program. Ráno George odjel s pár lidmi zpátky do Pardubic a zbytek jel s Luckou a Vojtou vlakem. Byl velký vítr, ale naštěstí jsme to zvládli a dojeli do Pardubic v pořádku. Moc jsme si to užili, byl to krásný zážitek. Všem patří veliké dík.

Kateřina Dvořáková

ZÁBAVNÉ ODPOLEDNE PRO DĚTI, MLÁDEŽ I CELÉ RODINY

SALESIÁNI MAJÍ TALENT

**NEDĚLE
26.11.2017**

**V prostorách MUCu
od 16 - 18:30**

Po zbytek večera jste zváni k volné zábavě do Salesiánského baru

Vstup vchodem od světelné křižovatky, nebo obvyklým vstupem do Salesiánského Klubu

DĚTI a mládeži, při této akci máte příležitost se předvést v dovednostech a umění všeho druhu. Zúčastnit se mohou jednotlivci nebo i dvojice a skupiny. Každý z účinkujících bude odměněn :-)

Soutěžící jsou limitováni prostorem podia v MUCu a časem 5 min na své představení. Hlásit se (osobně nebo telefonicky) je možné do neděle 19.11. u vedoucího akce Jiří „George“ Woclawek, 777 259 334, jiri.woclawek@gmail.com

Pro inspiraci, nabízíme nápady, v čem všem se dá soutěžit a předvést: sportovní výkony, tanec, zpěv, hra na hudební nástroj, žonglování, kouzlení, čtení vlastních povídek a příběhů, předvedení krátké scénky. A třeba budete mít i vlastní nápady – sem s nimi! :-)

Akci připravuje komunita salesiánů a tým dobrovolníků Salesiánského Klubu

Tříkrálová sbírka se blíží

Velké obchody nabízejí vánoční zboží již od října a dobře vědí, co dělají. Charita v celé šíři své práce nabízí něco trochu jiného... Pojďme jako lidé a rodiny být co nejvíce spolu.

Po Vánocích rádi přivítáme celé rodiny, které Tříkrálovou sbírku vezmou jako možnost společně nést dobrou zprávu do světa, navštívit blízké, sousedy a známé. Budeme rádi za nové koledníky, vedoucí skupinek, malé krále.

Kontakt: Bc. Jan Lohynský * 775 296 842 *
dobrovolnik@charitapardubice.cz

Vánoce dětem

Jako každý rok i letos se sociální pracovnice ze střediska Sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi v nouzi spolu s dárči a dobrovolníky snaží, aby se každému dítěti z rodin, kterým Oblastní charita Pardubice pomáhá, splnilo alespoň jedno vánoční přání. Pokud se chcete připojit k této snaze, můžete přispět na naše sbírkové konto 2800235245/2010 (do zprávy pro příjemce – Vánoce dětem) nebo přinést drobné dárky přímo do sídla Charity – V Ráji 732.

Adventní věnce pro domácí hospicovou péči

Stalo se krásnou tradicí pardubické Charity vyrábět v listopadu adventní věnce a výtěžkem z jejich prodeje podpořit domácí hospicovou péči. Opět přivítáme dobrovolníky i zájemce o společné vyrábění v Salesiánském středisku mládeže v Pardubicích 23. a 24. listopadu, dobří lidé se sejdou

při vyrábění na farách v Sezemicích a Holicích, na Univerzitě Pardubice, v Medile a v ČSOB. Adventní věnce budeme prodávat v Atrium paláci Pardubice a první Adventní neděli před kostely. Kontakt: Bc. Jan Lohynský * 775 296 842 *
dobrovolnik@charitapardubice.cz

Oslavy 25 let Oblastní charity Pardubice

Děkujeme všem, kteří oslavili společné dílo 25 let Oblastní charity Pardubice.

Zprávy ze školy NOE

Kurz bruslení

Prvníci a druháci zahájili na konci září kurz bruslení. V deseti lekcích projdou základní dovednosti, ti zdatnější se vrhnou i na pokročilé techniky jako je jízda vzad či po jedné noze.

Preventivní programy

V září a říjnu absolvovali žáci napříč ročníky preventivní programy, jejichž cílem je zamezit rizikovému chování. Mladší děti se například zabývaly tím, jak se chovat při setkání s neznámým člověkem nebo proč jsou důležitá pravidla dobrého soužití. Starší žáci se zabývali riziky alkoholu či sekt. Jsme rádi, že tato témata procházejí žáci s věřícím lektorem, jehož postoje se shodují s nastavením naší školy.

Zkoušíme iPady ve výuce

Po dobu šesti měsíců budeme testovat několik iPadů od firmy APPLE. Naše škola chce vychovávat a vzdělávat své žáky za pomoci nejnovějších výukových metod a nástrojů. Konkrétně nás oslovil celosvětový program firmy APPLE nazvaný „iPady do škol“. Díky desítkám tisíc aplikací, věnovaným vzdělávání na různých úrovních, mohou děti prvního i druhého stupně rozvinout svůj potenciál. K tomu, co se děti učí, budou moci využít i tyto HI-TECH technologie, iPady pomohou také dětem se speciálními vzdělávacími potřebami.

Jako škola jsme obdrželi od jednoho našeho významného sponzora první dva iPady, které hned začneme testovat ve výuce. Zároveň projdeme v nejbližších týdnech i specializovaným školením jak využít iPady a jak s nimi učit. V této oblasti jsme na začátku dlouhé cesty, ale i cesta je cíl a my na ni chceme s našimi žáky vyrazit.

Pátáci v Praze

Ve vlastivědě v pátém ročníku poznávají žáci naši vlast. Proto v polovině října vyrazili

na poznávací výlet do Prahy. Od hlavního nádraží se žáci vydali tramvají na Malostranskou a po starých zámeckých schodech došli na Hrad. Býčím schodištěm se dostali na třetí nádvoří před katedrálou sv. Víta. Pak šli na výstavu Hra na hrad, kde se všichni proměnili v umělce, strážce, řemeslníky a služebníky. Ve skupinkách plnili úkoly. Pokračovali na Hradčanské náměstí a dolů Nerudovou ulicí až na Karlův most. Na Staroměstském náměstí stihli odbíjení orloje.

Družinové přespávání ve škole

Druháci a třetáci prožili večerní dobrodružství při hledání ztracených pokladů z truhlic: Svobody, Pomoci, Ochrany, Moudrosti a Života. Odměnou za správné hledání jim byl nejen sladký poklad od strážce truhlic, ale i večerní pizza párty spojená s přespáváním ve družině.

Veletrh knih

Na podporu čtenářství proběhl na prvním stupni veletrh knih. Děti si prošly výstavu donesených knih a napsaly si svůj top list pěti knížek, které je zaujaly a rády by si je půjčily. Poté někteří odvážlivci prezentovali svoje knihy před ostatními a nakonec knihy putovaly ke svým novým čtenářům. Většina dětí se do knížek začetla už během veletrhu.

Křesťanské kulturní středisko Bartholomeum – nové časy

Prodejna ve Zvonici na nám. Republiky,
tel. 466 513 642

Prodejní doba – změna od července 2017

Úterý – čtvrtek

10:00 – 12:30 14:00 – 18:00

Vedoucí: Ing. Anna Hofericová

Co vlastně dělá kněz?

Tato otázka vypadá banálně. Člověk by řekl: „No, co by dělal? Zpovídá, mši slouží, občas pohřeb... Vlastně má docela pohodovej život. V neděli udělá, co je potřeba a přes tejdén má veget.“ Než jsem vstoupil do kněžské služby, měl jsem podobně mlhavé povědomí o životě kněze. A dokonce i poté, co jsem absolvoval kněžský seminář, se moje poznání životní náplně služebníka Božího zvýšilo jen velmi nepatrně. Mnoho věcí totiž kněz vykonává jako osamocená jednotka – zpověď, duchovní rozhovor, administrativní záležitosti, vyučování, kázání... – a tak nemáte možnost jeho službu vidět nějak v celku.

Již několikrát se mi stalo, že na mě některý farník více či méně podrážděně vyhrkl: „Jak to že jste mi neodpověděl na mail!“ „Jak to že jste ještě nezařídil XY!“ „Proč to nemůžete udělat Vy?!“ „Vezměte si to na starosti!“ a tak podobně. Jako by dotyční žili v představě, kterou jsem nastínil výše: „Vždyť co dělá celý týden na faře?!“ Věřím, že za tím leckdy není ani zlá vůle, ale jednoduše neznalost, a kvůli té jsem se rozhodl o pokus popsat takový modelový den kněze – farního vikáře.

Těžké vybrat modelový den, protože každý je úplně jiný – někdy víc svátostných setkání s lidmi, jindy víc výjezdů za potřebnými či bohoslužebných úkonů. Přesto pro zjednodušení vyberu středu, protože nejlépe vystihuje rozmanitost kněžského života.

Ráno se snažím vstávat před půl sedmou. Po pár minutách hygieny jdu do kaple a tam mám asi čtyřicet minut osobní modlitby (v porovnání s modlitebním životem sester Matky Terezy žádná hitparáda), v 7:20 začínáme s kněžími modlitbu ranních chval. Lehce po půl osmé začínáme snídání, která je zároveň takovou každodenní chvílí sdílení. V osm hodin uklízíme a každý jde

za svou činností. Zpravidla zaběhnu do kanceláře. Zjistím, co mám v poště, Zuzana mě případně informuje o tom, abych si vzal nějaký pohřeb, kremaci, křest, svatbu, žehnání domu... Toto zabere vždy čas. Je potřeba obvolávat, domlouvat, plánovat. Často mi do toho začnou volat a psát jiní lidé, kteří potřebují domlouvat zase nějaké svoje služby. Také se občas stane, že přijde bezdomovec, potřebuje mluvit s knězem a to po té nebere konce... Nepřijde-li bezdomovec tak, po deváté hodině přijde (na základě předchozí domluvy) nějaká osoba ke zpovědi a duchovnímu rozhovoru. Zpravidla to trvá 45 minut až hodinu – zvlášť když přijíždějí zdaleka či po delší době. O půl jedenácté se při troše štěstí opět dostanu na pokoj. Zběžně se podívám na liturgické texty toho dne či nastuduji osobu světce, který je ten den připomínán. Následně se prokousávám dlouhou sbírkou mailů – často zvládnu vyřešit jen ty nejdůležitější. Pak ještě otevřu Facebook, který funguje jako komunikační médium dnešní mládeže. Jsem kaplanem pro mládež, proto potřebuji plánovat akce s mládeží, komunikovat s ní, formovat ji – mnoho z toho se děje i prostřednictvím Facebooku. Po dvanácté hodině (pokud zrovna nemám polední) se dostanu na pár desítek minut k přípravě na náboženství – nastudovávám často tématické celky (různá světová náboženství, historické otázky, etická dilemata atd.), připravuji motivační hru, vymyslím jak věc předat. Často je to závod s časem. Ve 12:45 začínáme oběd, kde se scházíme všichni z fary včetně laiků, kteří na faře slouží. Obědy je třeba postupně ohřívat v mikrovlnce a pak také řádně „popovídat“, takže se leckdy protáhne téměř do půl druhé. Ve středu ale odcházím dříve. Chystám víno, oblečení na mši svatou, beru Nejsvětější svátost a jedu do nemocnice. Tam nejprve navštívím jednoho či dva nemocné (vše je předem domluveno – na individuální obcházení nemocnice bohužel nezbývá prostor) a pak jdu do nemocniční kaple. Zde připravím

s pomocníky na mši svatou (vzácně někoho ještě vyzpovídám) a od půl třetí začínáme společnou bohoslužbu. Po třetí hodině končíváme. Vše sbalíme, rozloučím se s lidmi, občas probereme nějaké osobní věci – tento osobní rozměr mám na „nemocniční“ mši moc rád – a odjíždím zpět na faru. Na faře se trochu osvěžím, dopřipravím na náboženství a od 15:45 začínáme s osmáky a deváťáky náboženství. Je to dobrá parta, kde mají děcka mezi sebou dobré vztahy. Po náboženství pouklízím věci a zpravidla mívám od 17 hod. další program – buď nějaké setkání s přípravným týmem Společenství mládeže/ Vikariátu (na toto je třeba se připravit, protože tato setkání vedu), nebo přijde někdo ke zpovědi, anebo krátce pojím a jdu od 17:30 zpovídat a pak sloužit další mši svatou. Pokud to tedy vyjde dobře, stihnu se večer trochu najíst a pak ještě připravím nějaký program pro společenství středoškoláků (intráků). To začíná od 19 hod. Jde o velmi proměnné seskupení mladých, které potřebuje trochu více vést než jiná společenství, kde se mladí kontinuálně učí zodpovědnosti a samostatnosti. Společenství středoškoláků začínáme nějakou hrou na odlehčení, pak je na řadě nějaké téma nebo aktivita. Na závěr přečteme úryvek z Písma svatého, pomodlíme se a po 21 hod. se většinou rozcházíme. (Ne vždy se to ovšem podaří, protože někdo z mladých potřebuje něco osobního probrat a pak se zdržím déle.)

Před půl desátou většinou přicházím na pokoj. Krátce proběhnu mobil, mail a Facebook. Snažím se pořešit nejakutnější záležitosti (různé osobní krize lidí, které doprovázím, nebo řeším nějakou naléhavou přípravu na nějakou akci). Když se vše daří, ve 21:45 jdu do kaple, pomodlím se breviář za celý den, pak jdu „spáchat“ hygienu a okolo jedenácté jdu spát.

Schválně jsem vybral středu, která bývá hodně divoká, abych naznačil, že život kněze není jen o neděli. Jistě zmíněný program není ideálem. Někomu připadá jako změt aktivit, jiný

může nalézat ještě mnoho nevyužitého času v noci – no, každý jsme nějaký. Za dobu, co jsem v Pardubicích, jsem zjistil, že toto je kousek za mým stropem a když toto tempu držím v zimním období dlouhodobě, tak má moje vetchá tělesná konstituce tendence vynechávat. Cílem článku není se chvástat (mnozí dělají daleko více) – ani litovat (sloužím rád), ale naznačit, co vlastně kněz dělá. Je to úžasné dobrodružství, když můžete být pár centimetrů od Krista v Eucharistii, když můžete být svědky velkých obrátů v životech lidí, svatých lítostí při zpovědi, odevzdaných odchodů na věčnost a tak podobně. Jsem za tuto službu rád a jsem rád, že vy farníci nám kněžím v této službě všestranně pomáháte. Věřím, že tento článek prospěje oboustrannému pochopení mezi námi kněžimi a vámi farníky.

P. Filip Dušek

Chtěl bych krátce se připojit k P. Filipovi a podělit se o pár postřehů z mé služby.

Nedávno jsem se setkal s člověkem, který měl představu, že kněz bydlí v kostele a snažil si mne tam nalézt... Jistě kněz slouží v kostele mši svatou, udílí svátosti. Ale v rámci vedení farnosti je to pouze část jeho vlastní služby. Jsem rád, že zde v Pardubicích spolupracujeme a i o jednotlivé služby se dělíme. Kolegové P. Filip a P. Ondřej jsou více zapojení v pastoračních programech, finanční a správní záležitosti farnosti se snažím zajišťovat s pomocí vikariátní účetní a vikariátním stavebním technikem. Bohu díky většinou jsou svěčené kostely opravené, jedná se pouze o udržovací práce. Jistě při poslední vichřici práce trošku přibilo – osobně jsem mohl asistovat panu pokrývači, když nad mým bytem na střeše fary chybělo několik tašek...

Tak jako asi v životě každého z nás jsou termíny, které se domlouvají s předstihem, některé se však

pokračování na další straně

řeší dle aktuální situace a potřeby. Jistě potom jde o správné vyhodnocení, co počká, a co je třeba řešit hned. Takovou prioritou je pro kněze situace, kdy jsme voláni k nemocnému s prosbou příbuzných o zaopatření, udělení svátostí.

V této době dolaďujeme inventarizace kostelů a far, též se domlouvají adventní a vánoční koncerty, též vánoční bohoslužby. Život ve službě farního společenství je velice pestrý, i když někdy není „mnoho vidět“, přesto jsem rád v této službě.

P. Antonín Forbelský

Návštěva Krajské knihovny v Pardubicích

Jednou můj syn šel do Krajské knihovny v Pardubicích, tak jsem si v duchu řekla: „Půjdu se podívat, jak jsou na tom s teologickou literaturou“, na faře nejsou moc peníze na dokupování nových knih. I když nejste trvalým návštěvníkem knihovny, dá se zakoupit jednorázový vstup nebo si zakoupit celoroční průkazku a novinka je, že teď se už dá průkazka použít do všech knihoven v Pardubicích. Průkaz je nepřenosný a stojí 120 Kč.

V knižních fondech pardubické knihovny mají poměrně velký počet knih od křesťanských autorů. Mají tam také čtenářský koutek, kde mají snad všechny časopisy, které vycházejí, dokonce i Zpravodaj naší Pardubické farnosti. Sice chybí nějaká čísla, ale můžeme je doplnit.

Na oddělení pro dospělé mi paní na otázku, kolik titulů mají od Raniery Cantalamessi, našla asi 6 svazků. Knihu, nad kterou jsem už dlouho přemýšlela, ale nechtěla jsem do ní investovat, s názvem „Život pod vládou Kristovou“, od vzpomínaného autora, jsem si zapůjčila.

Malá ochutnávka z této knihy, ve které se autor zamýšlí nad listem Římanům:

„Všem vám v Římě, kdo jste Bohem milováni a povoláni ke svatosti: milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.“ (Řím 1,7)

Na první pohled to může vypadat jako pouhý pozdrav na začátku dopisu, na rozdíl od jiných pozdravů však tento list obsahuje zprávu.

A jakou! Chce říci: oznamuji vám, že jste milovaní Bohem, protože byl jednou provždy uzavřen mír mezi nebem a zemí, oznamuji vám, že jste omilostněni. Láska, milost, mír jsou slova, která tvoří jádro této evangelijní zprávy a mají moc nejen sdělovat informaci, ale i navodit určitý duševní stav. Vycházíme z předpokladu, že Pavlův list Římanům je jako živé a věčné Boží slovo psán také pro nás a my jsme jeho adresáty v tomto dějinném období. Z toho plyne, že zvěst je nyní určena nám. Boží láska nám vychází vstříc hned na počátku naší duchovní cesty a jako by nás chtěla přivinout do své náruče. Žádná zpochybňující úvaha, ani o naší nehodnosti, nesmí zneklidnit naše srdce a vytrhnout je z radostné jistoty, dokud se nenaplní první a nejdůležitější zprávou: Bůh nás miluje a nabízí nám ještě dnes svůj pokoj a milost – plody své lásky. Poselství o Boží lásce budeme čerpat ze tří důležitých výroků. Jsme „Bohem milováni“ (Řím 1,7), „Boží láska je vylitá do našich srdcí“ (Řím 5,5), nic nás nedokáže „odloučit od lásky Boží“ (Řím 8,39). Tato slova představují články jednotné linie procházející celou epištolou. Jde o jakési poselství uvnitř poselství – rozpoznatelné i ze způsobu sdělení, které se pokaždé mění z oznamovacího na zvolací, vzrušený a pohnutý. Tak ještě jednou:

„Všem vám v Pardubicích, kdo jste Bohem milováni a povoláni ke svatosti: milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.“

Zuzana Petrášová

Nabídka akcí střediska Eljon

katolická fara ve Špindlerově Mlýně

Podzim 2017 a leden 2018

Poustevnícký pobyt na Eljonu

Termín: 20. – 24. 11. 2017

Lektor: P. Günther Ecklbauer OMI

Adventní víkend Ticha

Termín: 1. – 3. 12., a 8. – 10. 12. 2017,

Lektor: P. Jiří Šlégr

Seminář služby duchovního osvobození pro kněze

Termín: 22. – 26. 1. 2018,

Lektor: P. Thlic. Jaroslav Brož SSL.

23.11. | 18:30 hod. | PŘEDNÁŠKA S DISKUZÍ

v rámci cyklu témat:

Na, co jste nedostali odpověď
nebo na co jste se báli zeptat...

O MIGRACI BEZ EMOCÍ

Pohled na migraci z pohledu sociální historie,
současné politiky i etických, právních
a mezinárodních předpisů a norem.

místo konání: **Dům techniky - restaurace Philadelphia**
přednášející: **Doc. PhDr. Tomáš Petrůček, Ph.D., Th.D.**

doporučený příspěvek: 50 Kč

Přednáška „O migraci bez emocí“ je otevřena široké veřejnosti, proto prosíme, abyste o této nabídce řekli i Vaším nevěřícím přátelům. Pro ně primárně je cyklus určen.

Kalendář akcí

Pravidelné akce

Neděle	Setkání u kávy	fara	po mši sv. 09:00
	Modlitba Večerních chval	kostel sv. Bartoloměje	po večerní mši sv.
Úterý	Adorace (po večerní mši svatě)	kostel sv. Jana Křtitele	18:30–19:15
Středa	Mše svatá v kapli v nemocnici	Vstupní budova – 1. p.	14:30
Pátek	Ministrantská schůzka	fara	16:00–17:30

Akce na měsíc říjen–listopad

	Den Bible		
Ne	19.11.	Dveřní sbírka: České biblické dílo Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti	
St	22.11.	Třídění známek pro misie	fara 15:00
		Slavnost sv. Klementa I., hl. patrona diecéze	
Čt	23.11.	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul. 15:30
		Setkání Pastorační rady farnosti	farní sál 19:00

Slavnost Ježíše Krista Krále			
Ne	26.11.	Salesiáni mají talent	Salesiánský klub 16:00–19:00
St	29.11.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje 17:00–18:00
		Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje 08:00–16:00
Čt	30.11.	Zpovědní den	kostel sv. Jana Křtitele 17:00–18:00
		Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka 15:00
Pá	01.12.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje 17:00–18:00
		Začíná „Adventovka“ mládeže	
		Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana Křtitele po ranní mši sv.
So	02.12.	Farní adventní den	Salesiánský klub 14:00–17:00
		Žehnání adventních věnců	kostel sv. Jana Křtitele 18:00
1. neděle adventní–žehnání adventních věnců			
		Prodej adventních věnců–Charita	
Ne	03.12.	Mikuláš v Klášterním kostele i u salesiánů	
		Koncert scholy sv. Václava	Salesiáni–kostel sv. Václava 17:00
Po	05.12.	Mikuláš navštěvuje rodiny farnosti	
Čt	07.12.	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul. 15:30
		Koncert Bonifantes	kostel sv. Bartoloměje 18:00
Pá	08.12.	Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvot. hříchu	klášterní kostel 18:00
		Vikariátní setkání mládeže–J.Barborka	Horní Jelení 18:00–21:00
		Noc na faře s Marií–pro děti	fara 18:00
So	09.12.	1. Rorátní mše svatá (snídaně na faře)	klášterní kostel 07:00
		Adv. duch. obnova: P. Ladislav Herián	Salesiáni–kostel sv. Václava 14:00
2. neděle adventní			
Ne	10.12.	Koncert skupiny OBOROH	Salesiáni–kostel sv. Václava 16:00
Po	11.12.	Pondělní večery–P. Tomáš Petráček	kostel sv. Jana Křtitele 18:00
St	13.12.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti	
Čt	14.12.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka 15:00
Čt	15.12.	Přijímání intencí na leden 2018	farní kancelář od 08:00
So	16.12.	2. Rorátní mše svatá (snídaně na faře)	klášterní kostel 07:00
Ne 17.12. 3. neděle adventní–radostná			
Po	18.12.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje 16:00–18:00
		Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje 08:00–16:00
Út	9.12.	Zpovědní den	kostel sv. Jana Křtitele 17:00–18:00
St	20.12.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje 16:00–20:00
Čt	21.12.	Mše sv. v Domově seniorů	Dubina, Blahoutova ul. 15:30
So	23.12.	3. Rorátní mše svatá (snídaně na faře)	klášterní kostel 07:00
		Svatost smíření pro děti a rodiče	kostel sv. Bartoloměje 17:00–19:00
Ne 24.12. 4. neděle adventní–ŠTĚDRÝ DEN			
		Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti	
Po	25.12.	Slavnost Narození Páně	